

۲۰۱۵/۱۱/۲۴

پوهندوی آصف بهاند

یوه کلیزه، دوی خاطرې

د استاد پوهاند میر حسین شاه خان نویمه کلیزه

د لمانخولو او یادولو په برخه کې پخوا داسې دود و چې یوازې به د مرو لیکوالو، شاعرانو، استادانو، مشاهیرو او قلموالو له پاره غونډې جوړېدې، بیا د ځینو فرهنگیانو په نوبت، د اویایمي لسیزې په وروستیو کې داسې هم وشول چې د ژونديو لمانځل او درناوی هم د یوه بدعت په ډول پیل شو. بنایي په کابل پوهنتون کې د استاد رشاد د اویایمي کلیزې جوړول او لمانځل یې یوه غوره بیلگه وي.

او دا دی اوس د نورو ژونديو فرهنگي شخصیتونو د لمانځلو په لړ کې بیا هم په کابل پوهنتون کې د دانشمند استاد پوهاند میر حسین شاه نویمه بختوره کلیزه، د ده د علمي لارې د ځایناستو، شاگردانو، ارادتمندانو او لارویانو له خوا د ۲۰۱۵ کال د نومبر په ۲۱مه نیټه ولمانځل شوه.

پوهاند میر حسین شاه بنه استاد، ځیرک څیرونکی، دقیق ژباړن او د وخت د ادبیاتو او بشري علومو په پوهنځي کې د منځنیو پېړیو د تاریخ په تدریس کې غټه سټه او د اعتبار وړ آدرس و او په علمي دوايرو کې بنه اداره چې ثابت شوی دی. که چیرې د پوهاند میر حسین شاه اکاډمیک ژوند او اداري کار په دقیق ډول مطالعه شي، لیدل کیږي چې کومه وظیفه چې د خلکو، ټولني او وطن له خوا ده ته سپارل شوې وه، هغه یې په عالمانه، صادقانه او ریښتیني توګه د خپل تدریس، څیړني، تالیف، ژباړي او اداري کار په ترڅ کې د یوه زړه زړه سواندي استاد په توګه تر سره کړي ده.

زه مخامخ د شاګرد په توګه کله د استاد پوهاند میر حسین شاه لکچر ته په ټولګي کې نه يم ناست، خو په هغو کسانو کې شمیرل کیږم چې د ده له لیکلو علمي آثارو نه مې ډیره استفاده کړي ده او په سیمینارونو او کنفرانسونو کې یې لکچرونو ته ناست يم.

دا مې له خپلو استادانو نه چې د ده مستقیم شاګردان وو، اوریدلي دي چې دی یو زړه سواندي عالم استاد و. پوهاند میر حسین شاه ته د چا ژبه، ولایت، قوم، مذهب، ولایت او نور تعلقات اصلاً مطرح او مهم نه وو، یوازینی شی چې ده به په نظر کې نیول هغه د شاګر استعداد و، په هر چا کې به یې چې ډیر لږ استعداد هم وموند، هغه به یې کار ته او لوړو زدکړو ته او د علم لاس ته راوړلو ته هڅاوه.

یوه ډیره بنه بیلگه یې د کابل پوهنتون استاد نورمحمد غمجن و. کله چې استاد غمجن مور ته د لیسانس په دوره کې د حمید منتخبات او د روبنایانو د دورې متون تشریح کول، داسې به مستند او په ډاډ سره غږیده لکه له هماغه ځای او پېښي نه چې راغلی وی.

نورمحمد غمجن تمیل د لغمان نه راغلی یو ساده بي کسه، بي واسطې زلمی و چې پوهاند میر حسین شاه خان هېڅ ډول سمټي، قومي، مذهبي تعلقات نه ورسره درلودل. حتی د دوی مورنۍ ژبه لا یوه نه وه، نورمحمد غمجن په قوم پشه اي او مورنۍ ژبه یې هم پشه اي وه او استاد میر حسین شاه له کندهاره راغلی و.

دا د استاد صابر خویشکي د خولې خبره ده: «کله چې استاد پوهاند میر حسین شاه د نورمحمد غمجن استعداد، له علم سره مینه او زحمت ته وکتل هغه یې هندوستان ته د لوړو زدکړو له پاره ولېږه.»

د پاڼو شمېره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پاڼوالي د لیکوال په غاړه ده، هبله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ

د همدې زدکړو په پایله کې هغه استعداد چې پوهاند میر حسین شاه په هغه کې لیدلی و، غوټی یې وکړی، وغورږید او غمجن زدکړې پای ته ورسولې. کله چې غمجن له لوړو زدکړو راستون شو، د ادبیاتو او بشري علومو پوهنځي په علمي کدر کې جذب شو او داسې استاد او څیړونکی ورنه جوړ شو چې کم ساری و. د استاد پوهاند میر حسین شاه د علمي دريځ یوه بله خاطرې چې شخصاً په ما پورې اړه لري او هیڅکله به مې هیره هم نه شي، د پوهنځي علمي رتبې ته د لوړیدو له پاره زما د علمي ترفیع له پاره زما پر وړاندې شوي اثر باندې د کابل پوهنتون په علمي شورا کې د پوهاند میر حسین شاه علمي دريځ و.

کله چې زه د ۱۳۶۰ کال په ژمي کې د کابل پوهنتون د ادبیاتو پوهنځي په علمي کدر کې ومنل شوم، تر هغه وخته پورې مې له استاد پوهاند میر حسین شاه خان سره مخامخ پیژندگلوی لانه وه شوي، خو د نه پیژندنې په نړۍ کې یې زما د یوه علمي اثر په برخه کې یو عالمانه او دلسوزانه برخورد کړی و چې تر اوسه یې هم زه د علمي احسان پوروری یم.

د ۱۳۶۴ کال په نیمايي کې ما د پوهنځي علمي رتبې ته د لوړیدو له پاره خپل علمي اثر (شعر د پښتو کلاسیکو شاعرانو له نظره) د استاد پوهاند جلال‌الدین کونړي تر لارښوونې لاندې بشپړ کړ. د کابل پوهنتون له علمي مقرراتو سره سم زما لیکلی تحقیقي اثر د څانګې له علمي مجلس نه وروسته د پوهنځي علمي شورا ته او بیا له هغه ځای نه د پوهنتون علمي شورا ته ولیرل شو. د کابل پوهنتون په علمي شورا کې زما پر علمي اثر باندې د بحث په لړ کې ځینو ښاغلو زما له علمي اثر سره چې اصلاً یې له مسلک سره د یوه ځلي په اندازه ارتباط هم نه درلود، مخالفت کړی و. مخکې له رای اخستلو نه پوهاند صاحب میر حسین شاه خان هغو ښاغلو ته په خطاب کې ویلي وو:

«پرته له شکې چې هر اثر د ښیګڼو تر څنګ خپلې نیمګړتیاوې هم لري چې دا تر بحث لاندې اثر هم له هغو مستثنی نه دی، خو په همدې تیره غونډه کې مو داسې یوه اثر ته د پوهنځي ترفیع منظوره کړه چې له تر بحث لاندې اثر نه څو ځلي ضعیف ارزښتي کیدای شو، ولې دا اثر چې نیمګړتیاوې یې تر هغه اثر لږې او ناچیزه دي، د پوهنځي مستحق نه ګڼی؟»

د پوهاند صاحب میر حسین شاه خان دا علمي زړه سوی او روا داري نه یوازې پر ما، بلکې د وطن په ډیرو بچیانو باندې شوې ده.

د استاد پوهاند میر حسین شاه خان نویمه کلیزه دې بختوره وي. زه د استاد د علمي لارې د یوه لاروي او ارادتمند په توګه له ټولو هغو ښاغلو نه چې د داسې یوه علمي شخصیت د یادوني او کلیزې د لمانځلو تکل او هڅه یې کړې ده، د زړه له کومې مننه کوم او استاد پوهاند میر حسین شاه خان ته اوږد پُر ثمره ژوند غواړم او هیله کوم چې د ژوندیو حقداره پوهانو او فرهنګیانو د لمانځلو دود عام شي.

پای

د پاڼو شمیره: له 2 تر 2

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ